

ejendomme, i det hele taget. Ejendomme, der var opført med offentligt Tilskud, havde en Særstilling. De skulde ganske vist betale Grundskyld som andre, men de gamle Skatter skulde ikke nedfældes, naar det drejede sig om disse Ejendomme, og de skulde heller ikke kunne gøres til Genstand for Ejendomsskyldbeskatning. Efter det foreliggende Lovforslag staaer Byggeforeningsejendomme akkurat paa samme Maade som alle andre Ejendomme, de skal betale Grundskyld som andre, og de skal, hvis de Bygninger, der opføres paa Grundene, i Værdi overstiger 12 000 Kr. pr. Lejlighed, svare Ejendomsskyld akkurat som alle andre.

En anden Ting, som det ærede Medlem siger, er denne, at hvis vi faaar Grundskyld, vil det betyde, at vi i Købstæderne kommer bort fra at sprede Bebyggelsen, med andre Ord, at Virkningen heraf vil blive en større Højbebyggelse. Det er jo ganske urigtigt. Hvis det ærede Medlem vil undersøge Følgerne af at gaa bort fra Skatten paa Bygninger og lægge den over paa Grundværdien i de Lande, hvor man har gjort dette, vil det ærede Medlem se, at det overalt har medført en Spredning af Bebyggelsen. Men det ærede Medlem behøver ikke at gaa til Udlandet for at undersøge dette Forhold, det ærede Medlem kan blot undersøge Virkningerne af Loven om Statsgrundskyld i en hvilken som helst Købstad her i Danmark, og han vil se, at overalt er der sket det samme, overalt har Skatterne forskudt sig fra Yderkvartererne ind til Midten. Og saaledes vil det ogsaa gaa den Dag, vi faaar kommunal Grundskyld i vore Købstadkommuner. Er der noget, der vil fremme en Spredning af Bebyggelsen, er det netop dette, at Skatten flyttes fra vore Bygninger over paa Grunden.

Endvidere siger det ærede Medlem, at Loven vil hemme Parcelbyggeriet. Ogsaa dette er ganske urigtigt. Hvis vi f. Eks. i en Kommune som Hvidovre udenfor København, i hvilken der er ret stor Ejendomsskat, tænker os opført paa en Grund til 2000 Kr. et Hus til 10 000 Kr., saa vil vedkommende Ejer efter den nugældende Beskatning komme til at svare til Hvidovre Kommune 120 Kr. i Skat, men hvis vi gennemfører Lovforslaget om Grundskyld, vil vedkommende Skat kun blive 30 Kr. Og lader vi paa en Grund her i København til 3 000 Kr. opføre et Hus til 10 000 Kr., saa vil den vedkommende Ejer, hvis Loven om Grundskyld gennemføres,

af en saadan Ejendom fremtidig kun komme til at betale 27 Kr. i Skat, nemlig 9 Kr. pro mille af de 3 000 Kr., som var Grundens Værdi. Det ærede Medlem skal derfor ikke henvise til de mindre Skatteydere paa Landet eller til de mindre Skatteydere og mindre Grundejere i vore Købstæder som dem, der er virkelig interesserede i at forhindre en Lov om kommunal Grundskyld. I saa Fald maa det ærede Medlem henvise til de store Grundejere, baade paa Landet og i vore Købstæder — det vil ikke lykkes det ærede Medlem at mobilisere de andre mange mod det foreliggende Lovforslag. Jeg er endogsaa tilbøjelig til at tro, at det ikke vil lykkes det ærede Medlem at hindre, at dette Lovforslag bliver til Lov, før denne Rigsdagssamling er sluttet. Kravet om Grundskyld er nemlig nu saa stærkt her i Danmark, at det vil blive meget vanskeligt at standse en saadan Reform. Der kan ganske vist med nogen Virkning henvises til, at en Grundskyld vil konfiskere de enkeltes Værdier i fast Ejendom, men den højtærede Indenrigsminister har allerede i Dag fra dette Sted bestemt paavist, at dette ikke er Tilfældet. Det er jo ogsaa givet, at hvad enten en Mand betaler sin Skat i Form af Ejendomsskyldskat eller i Form af Grundskyld, saa er Konfiskationen lige stor. Jeg frygter ikke for, at der skal ske Samfundet nogen Skade ved, at vi lægger Skat paa Grundene, jeg frygter ikke for den Udvikling, som vil blive Følgen af den kommunale Grundskylds Gennemførelse, og jeg frygter ikke for, at Samfundet skal konfiskere de enkelte Ejendomsbesidderes Værdier. Jeg frygter meget mere for, at de enkeltes Værdier skal blive overkapitaliseret i den Grad, at de, der ejer den danske Jord, hvad enten det er i By eller paa Land, kun kan svare Renten til Prioritetshaverne.

Der er i øvrigt ingen Grund til igen at komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, og jeg skal derfor paa ny anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og udtale Ønsket om, at det kan blive til Lov, før denne Rigsdagssamling er sluttet.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Motorkøretøjer med Hensyn til Forsøg med Vejbaner og Vejmaterialer m. m.